

РЕШЕНИЕ

№ 4379

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **3687** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 21.03.2022 г., постановено по н.а.х. дело №9431/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 101-ви състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №Р-10-475/11.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 /четири хиляди/ лева, на основание чл.644, ал.2, предл. 2, вр. ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от ЗД [фирма], с искане да бъде отменено заедно с НП.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закона - чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че в предявения на дружеството АУАН не било повдигнато обвинение за повторност. За първи път това било посочено в НП. Осъществяването на релевираното касационно основание се аргументира и с доводи за наличието на обстоятелствата, обуславящи приложението на чл.28 ЗАНН, както и за неправилна правна квалификация на твърдяното нарушение по чл.108 КЗ, вместо по чл.496 КЗ.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт Н. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата на е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 09.04.2021 г. в КФН е постъпила жалба с вх. № 91-02- 465/09.04.2021 г. от А. Н. М., съдържащ оплакване за забавено произнасяне по предявена пред ЗД [фирма] застрахователна претенция. От ЗД [фирма] са изискани документите по претенцията.

Установено е, че на 03.07.2020 г. в ЗД [фирма] М. е предявил претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил марка „О. К.”, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на М., в резултат на настъпило застрахователно събитие - ПТП. Завеждането на претенцията е удостоверено с № [ЕГН] на основание сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

На 07.07.2020 г. и на 15.07.2020 г. е извършен оглед на увреденото моторно превозно средство (МПС). На 15.07.2020 г. е представено удостоверение за банкова сметка.

На 17.07.2020 г. с писмо с изх. № Ж-401073/17.07.2020 г. „ЗД Б. И.“ е уведомило ползвателя на застрахователни услуги, че уврежданията на автомобила представляват „тотална щета“ по смисъла на чл. 390 от КЗ, поради което са изискани доказателства за прекратена регистрация на лек автомобил „О. К.”, рег. [рег.номер на МПС].

На 13.08.2020 г. са представени доказателства за прекратена регистрация на увреденото МПС и фактура за пътна помощ. След тази дата от ползвателя на застрахователните услуги не са изисквани допълнителни доказателства за установяване на основаниято и размера на претенцията.

На 16.04.2021 г. [фирма] се произнася по претенция № [ЕГН] чрез изплащане на застрахователно обезщетение в общ размер на 2 111,69 лв. по банкова сметка на А. Н. М..

Прието е, че е нарушена разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането, а нарушението е извършено на 04.09.2020 г. в [населено място].

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение

на процесуалните правила и правилно е приложен законът.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение. Следва да бъде посочено и това, че решението на СРС е в съответствие с вече трайно формираната практика на АССГ по въпросите, повдигнати с касационната жалба, с която касационният състав се съобразява.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.03.2022 г., постановено по н.а.х. дело №9431/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор - [населено място] сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноси за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:1.